

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 6. Delegati Ancyra Sirmium mittuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. lecticæ argumenta. Hoc contra Aetium
 A. C. 358. dictum est, cujus Achilles erat Aristote-
Sup. l. XII. lis logica. S. Pauli locum docte expli-
§. 47. §. 7. cant, ubi dicit, Jesum Christum esse Dei
Coloss. I. 15. imaginem, & principales veteris, &
 novi Testamenti textus de Filii Genera-
 tione ad invicem comparant. Totahæc
 Doctrina octodecim anathematibus com-
 prenditur, quibus Epistola terminatur.
n. 10. II. Ad calcem duodecim Episcoporum ma-
 nus visuntur, quos inter Basilius Ancy-
 ranus, & Eustathius Sebastenus primi
 sunt. Hoc autem pessimum, quod, dum
Basil. ep. 74. Filium Patri substantia similem statuunt,
p. 875. eum ejusdem esse substantiæ negent; at-
 que anathema ultimum expresse vocem
consubstantialis damnet. Hinc, qui hanc
 Doctrinam tenebant, Semi-Ariani dicti
 sunt.

§. VI.

*Delegati Ancyra Sirmium mit-
tuntur.*

Sozom. IV. Visum est hujus Concilii Episcopis fa-
c. 13. Theod. ctorum suorum rationem ad Impera-
II. c. 25. torem perscribere, & rogare, ut Decreta
 Sardicensia, Sirmiensa, aliorumque Con-
 ciliarum, quibus definitum fuerat, Fi-
 lium in substantia similem esse Patri, ef-
 fectui dari mandaret. Sub nomine Con-
 cilio Sardicensis semper Conciliabulum
 suum Philippopolitanum intelligebant.
 De-

Delegationem in se susceperunt Basilius, & Eustathius, quos comitati sunt Eleusius Cyzicenus, & Presbyter Leontius nomine, antea Imperatori a cubiculis. Imperatorem Sirmii adhuc morantem habuere, cui fidei suæ expositionem obtulerunt, postquam prius saltem ultimum anathema rescidissent, ne eos, qui vocem *consubstantialis* propugnabant, offenderent; cum eam Imperatori traderent simul longa oratione, Filium per omnia similem esse Patri, explicarunt.

Pervenientes ad Regiam viderunt ibi Presbyterum Antiochenum, nomine Asphalum, fidelissimum Aetii Sectatorem, qui perfecto in aula negotio, cum Imperatoris Epistolis, Eudoxio faventibus, rediturus erat, jamque omnia parata erant itineri, cum Basilius, quantum sub illorum opinione venenum lateat, Imperatori aperit, persuadetque, ut Eudoxium damnaret, Epistolam Asphalomm commissam repeteret, aliam, priori contrariam, ad Ecclesiam Antiochenam daret. In hac altera Epistola Constantius negabat, Eudoxium a se Antiochiam missum. Aetium Sophistam, & Sycophantam nominat perniciosum. Hunc, sicut & Eudoxium, ut devitent, Fideles monet. Nihil autem gravius in eos decernit, quam quod conventibus Ecclesiasticis interesse prohibeat, pœnas majores

Sæculum IV.
A. C. 358.

Philost. IV.
c. 8.

Soz. IV.
c. 13.

Hist. Eccles. Tom. III.

Bbb

infl-

Sæculum IV. A. C. 358. infligendas comminando, nisi errores emendent. Vel ex hac sola Epistola constat, quam mutabili animo Constantius fuerit.

Socr. II.

c. 30. in fin.

Soz. IV.

c. 6.

Interim Sirmii Concilium agebatur, seu solutum necdum fuerit secundum, seu ex Episcopis, aulam sequentibus, tertium fuerit compositum, in quo Basilius Ancyranus, aliique Semi-Ariani dominabantur; eorum opera secunda formula Sirmiensis, Potamii opus, quæ pariter aut Consubstantialem, aut similem in Substantia Patri Filium negabat, abrogata est. Ipsi Ursacius, & Valens Potamii causam prodiderunt, dicentes, sibi animum fuisse æqualiter voces, Consubstantialis, & natura similis, suppressere, quod crederent, his vocibus unum, & idem significari; quasivero Episcopi, qui inter hujusmodi disceptationes consenuerant, diversam horum vocabulorum significationem ignorare potuissent. Delegati Ancyrani eo non contenti, quod in hoc Concilio formula Potamii fuerit condemnata, etiam omnia ejus descripta exempla reddi, & suppressi volebant, & quia a multis occultabantur, Imperator ea perquiri Edicto, & constituta multa jussit; at jam inter plures dispersa erant, quam ut ad unum omnia recuperari possent.

Socr. IV.

c. 15.

Econtra Basilius, & Eustathius librum edidere, quo omnia contra Paulum

lum Samosatenum, Photinum, & Marcellum Ancyranum in Concilio Antiocheno Dedicacionis condita Decreta complectebantur, eum in finem, ut omnibus persuaderent, vocem Consubstantialis tanquam invidiosam, & jam anterioribus Conciliis damnatam, esse rejiciendam. Imperator Liberium Papam Berea Sirmium advocaverat; eum, ut hanc formulam probaret, qua simul vox consubstantialis rejiciebatur, induxerunt; quatuor quoque Episcopis ex Africa, tunc presentibus, nempe Athanasio, Alexandro, Severino, & Crescentio persuasere, ut consentirent. Etiam Ursacio, Valenti, & Germinio Sirmiensi, vellent, nolent, subscribendum fuit. Liberius vero edixit, se illos communione excludere, qui Filium Patri in substantia, & omnibus aliis similem negarent. (*) Hoc ideo ita publice fatebatur, quia Eudoxius, & alii Aetii Sectatores Antiochiæ in vul-

Sæculum IV.
A. C. 358.

Phil. IV. c. 8.

B b b 2 gus

(*) Destruit, ædificat, miscet quadrata rotundis. Hac confessione Liberius Papa Hæresin quidem pure Arianorum, nisi priora obstarent, a se amoliri, at non Semi-Arianorum videri poterat. Erant enim, qui Filium Patri similem, & non Consubstantialem faterentur. Verum conjecturæ locus est, Liberium in illo discrimine voluisse pronunciare sententiam in utramque partem versatilem.

Sæculum IV. gus studiose sparferant, Liberium in Do-
 A. C. 358. ctrina de Filio, a Patre dissimili, secum
 consentire. Itaque cum Liberius Impe-
 ratori satisfacisset, licentiam redeundi
 Romam obtinuit. Episcopi, qui tunc
 Sirmii erant, ad Anti-Papam Felicem,
 quem pro legitimo Episcopo habebant,
 scripsere; ut eum reciperet, Ecclesiam
 Romanam communi potestate regerent,
 & præterita omnia oblivioni darentur;
 nam affectus, quo populus in Liberium
 ferebatur, seditionis causa fuerat, in qua
 usque ad cades sævitum.

§. VII.

Liberius Romam redit.

*Anast. in lib.
 Libell.
 Marc. &
 Fausti. p.4.*

Basilii, & Eustathius Aetium, & Eu-
 doxium non solum tanquam hæresis,
 sed etiam læsæ Reipublicæ reos, atque
 Galli Principis conjurationis conscios de-
 tulerunt. Theophilus Indus, qui apud
 Arianos Apostolus, & miraculorum Pa-
 trator audiebat, eadem accusatione im-
 plicitus, Heracleam in Pontum relega-
 tus est. Eudoxius Antiochia excedere,
 & domi se tenere iussus. Aetius in ma-
 nus suorum Accusatorum traditus, Pepu-
 zium Phrygiæ in exilium missus. Eu-
 nomius, paulo ante ab Eudoxio in Dia-
 conum creatus, & ad Imperatorem, Eu-
 doxii causam dicturus, legatus, a Basilii
 emissa.